

Όνόματα πόλεων

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔδωσαν εἰς τὰς πόλεις τῶν πολλῶν ὀνόματα τοῦ Παλαιοῦ καὶ τοῦ Ἀρχαίου Κόσμου. Οὕτως, εὐρίσκομεν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας πόλεις φερούσας τὰ ὀνόματα Ρώμη, Σαρακοῦσαι, Τροία (πόλις κατοικοῦμένη ὑπὸ γυναικῶν), Δυσὶν, Βερσαίλαι, Τουλὼν, Μόσχα, Βερολίνον. Ἀμβούργον, Παρίσιον, Λονδίνον κλπ. κλπ. Ὑπάρχουν ἄρ' ἐτέρων πόλεις αἱ ὁποῖαι ὀνομάζονται Βῆτα, Φί, Ζήτα, Ὑψηλόν, Ἄλφα Ὠμέγα ἄλλαι: Ἰερικώ, Μοῦση, Σολομόν, Εὔα, Ἀδάμ, Παράδεισος, ἄλλαι πάλιν: Ἰώβ, Ἀρτεμις, Ἰσις, Εὐδαίμονια, Ἀνεσις, Προστασία, Ἀγάπη, Ἐλπίς, Φιλία. Ὑπάρχουν πόλεις φέρουσαι τὰ ὀνόματα τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Χάινε, τοῦ Σαίξπηρ, τοῦ Σίλλερ, τοῦ Ρωμόλου, Ροῦσσελτ, Ὀδυσσεὺς, Νάνσεν, Ὁρφέως, Βάνερ, τῆς Ἀδελίνας Πάτη, τοῦ Μονρόε, Φραγκλίνου, Λίνκολν. Πολλὰ πόλεις ἔχουν ὡς ὀνόματα ἀριθμοὺς: ἑκατομμύριον, δισεκατομμύριον, χηρσός, ἀργυρὸς, δολλάριον, χρῆμα. Μία πόλις ὀνομάζεται Καλὴ Νύκτα, μία ἄλλη Χαίρε καὶ τέλος μία «Κίς Μή», τὸ ὅποιον σημαίνει... «Φίλησέ με!»

Τὸ μῖσος τῶν φυτῶν.

Φυσιολόγος τις ἀνεκάλυψεν ὅτι τὸ ρόδον καὶ ὁ ρεζεδάς τρέφουν πρὸς ἄλληλα μῖσος ἄσπονδον. Ὅταν τοποθετοῦμεν τὰ ἄνθη σὺν τῷ μίξῳ μὲ ἄλλα ἐντὸς ἀνθοδοχείου μετὰ μίαν ὥραν ἀντιλαμβάνομεθα, ὅτι τὸ ρόδον καὶ ὁ ρεζεδάς ἐμαρῶνθησαν καὶ ἀπώλεσαν ὅλον τὸ ἄρωμά των, ἐνθ' ὅτε ἄνθη φαίνονται ἀποκτήσαντα νέαν ζωὴν.

Πῶς τῶφονα καὶ ἐν τούτοις εὐαίσθητα αὐτὰ ὄντα θανατώνονται ἀμοιβαίως; Ἀγνώστον.

Ἡ Ἀγία Γραφή.

Ἀγγλὸς καταδίκος εἶχε τὴν ὑπομονὴν κατὰ τὰ ἔτη τῆς φυλακίσεώς του νὰ ἀριθμῇ ὅλα τὰ κεφάλαια, ἐδάφια καὶ λέξεις, αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν. Κατ' αὐτόν, ἡ Βίβλος περιέχει 773,692 λέξεις, 31,173 ἐδάφια, 1,189 κεφάλαια, 66 βιβλία. Ἡ λέξις «σεβάσιμος» ἀπαντᾷται ἀπᾶς μόνον, εἰς τὸν 11ον ψαλμόν, 9ον ἐδάφιον. Τὸ 8ον ἐδάφιον τοῦ 118ου ψαλμοῦ χωρίζει τὴν Βίβλον ἀκριβῶς εἰς δύο ἴσα μέρη. Τὸ μακρότερον ἐδάφιον εἶνε τὸ 9ον τοῦ 8ου κεφαλαίου τῆς Ἑσθήρ, τὸ δὲ βραχύτερον τὸ 35ον ἐδάφιον τοῦ 11ου κεφαλαίου τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου.

Τρομοκρατίας φιλογύνης

Ὁ Ροβεσπιέρος, καίτοι ἦτο χαρακτήρος ἀγρίου καὶ ἀποτόμου, ἦτο ἐν τοσούτῳ «φεινιστής» ἐκ πεποιθήσεως. Τὸ κείμενον τοῦ περιφήμου λόγου του τῆς 18 Ἀπριλίου 1787 ἀποκαλύπτει πῶς ὁ Ροβεσπιέρος ἦτο πεπεισμένος ὅτι ἡ ἐνότις τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς εἰς τὸν φιλογυνικὸν κόσμον ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν ἐνῶσιν τῆς δυνάμεως καὶ τῆς εὐφυΐας τοῦ ἀνδρὸς, μετὰ τὴν γοητεῖαν καὶ τὴν λεπτότητα τοῦ πνεύματος τῆς γυναικὸς. Ἐπὶ πλέον ἀφοῦ παρετήρησεν ὅτι «ὅταν ἡ δὰς τῶν γραμμάτων ἤρχισεν νὰ φωτίξῃ μετὰ τὸ λαμπρόν της φῶς τὴν Εὐρώπην, ἦσαν αἱ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι τὴν ἤναψαν καὶ διετήρησαν αὐτὴν

ζωοῦσαν», ὁ Ροβεσπιέρος κατέληγεν ἐξορκίζων τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν νὰ δεχθῇ καὶ γυναῖκας, διότι αἱ γυναῖκες θὰ καλλιεργήσουν τὰ μαγευτικὰ πεδία τῶν Μουσῶν.

Σαιξπήρειος Βιβλιοθήκη

Ὁ Ἀμερικανὸς Κροίτοξ Χόπιγκτον, ἠγόρασεν ἐσχάτως μίαν πολὺν περιεργὸν Βιβλιοθήκην. Ὁ πολυτάλαντος οὗτος κύριος, ὅστις εἶνε κάτοχος τῆς περιφήμου Βίβλου τῆς Γκρύτεμπεργκ, ἥτις τῷ ἐστοίχισε 250.000 φράγκα, ἠγόρασεν ἀντὶ τῆς εὐτελοῦς τιμῆς τῶν 50.000 φράγκων μίαν Βιβλιοθήκην κατεσκευασμένην ἀπὸ ξύλον δρυὸς ἐχούσης ἡλικίαν ἄνω τῶν 300 ἐτῶν καὶ προετοιμασμένην ἐκ τῆς πλατείας τοῦ Στράντφορντ, εἰς ἣν ἐβλατίσθη καὶ ἐτάφη ὁ μέγας Σαίξπηρ. Ἡ βάσις τοῦ ἐπίπλου ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐν ξύλον ληφθὲν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἐπιφανοῦς ποιητοῦ. Ἡ Βιβλιοθήκη ἔχει ὕψος δέκα ποδῶν καὶ πλάτος ὀκτώ. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῆς ἵσταται ἡ προτομὴ τοῦ Σαίξπηρου. Περιέχει πλήρη τὴν εἰκονογραφημένην ἐκδοσὶν τῶν Σαιξπηρείων ἔργων τοῦ περιφήμου ἐκδοτικοῦ οἴκου Νάιτ, ἐξ ἑκατὸν καλλιτεχνικῶν τόμων καὶ πλέον τῶν 13.000 «κλισὲ» ἐκ χαλκοῦ, χάλυβος καὶ ξύλου τὰ ὁποῖα παριστάνουν τὰς γνωστὰς ἀπεικονίσεις τοῦ διασχήμου ποιητοῦ καὶ τὰς ὡραιότερας σκηνάς τῶν ἔργων του, τὰς ἐνδυμασίας καὶ εἰκόνας τῶν διαφορῶν ἠθοποιῶν, οἱ ὅποιοι ἐδίδασαν τὰ Σαιξπήρεια ἔργα κατὰ δικήν του ἐποχάς, καθὼς καὶ τὰς εἰκόνας τῶν ἱμπερσελίων, κριτικῶν κτλ.

Ἡ τιμὴ τῶν «Τάϊμς».

Αἱ διακυμάνσεις τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ καιροῦς ἡ τιμὴ τῶν Λονδινέων «Τάϊμς» ὑπῆρξαν πάντοτε ἐθνικὸν γεγονός εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἐκδοθέντες κατ' ἀρχάς, τῷ 1785, εἰς τὴν τιμὴν τῶν 30 λεπτῶν κατ' ἀντίτυπον, αἱ «Τάϊμς» ἱερετιμώθησαν βαθμικῶς δι' ἀρκούτων τῶν Ναπολεοντείων πολέμων, ἕως ὅτου ἔφθασαν εἰς τὴν τιμὴν τῶν 70 λεπτῶν τὴν ἐπομένην τῆς μάχης τοῦ Βατερλώ. Κατὰ τὸν ἐπόμενον αἰῶνα αἱ τιμαὶ ἐξέπεσαν, συνετεῖα μεγάλου συναγωνισμοῦ ἐκ μέρους τῶν ἄλλων ἐφημερίδων, ἕως ὅτου πρὸ δύο ἐτῶν, τὸ παγκόσμιον φύλλον ὑπεβίβασε τὴν τιμὴν του εἰς 10 μόνον λεπτά. Ἀλλ' ἤδη, συνετεῖα τῆς μεγάλης ὑπερτιμῆσεως τοῦ χάρτου, οἱ «Τάϊμς» ἠῤῥισαν τὴν τιμὴν των εἰς 15 λεπτά.

Σχολὴ δημοσιογραφίας

Εἰς τὸ Μανηπιστήμιον τῆς Κολομβίας ἔχει ἰδρυθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Πούλιτσερ μία σχολὴ δημοσιογραφίας. Ἡ σχολὴ αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν καταρτίζονται οἱ δημοσιογράφοι πρὸ τῆς πρακτικῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των, πρόκειται νὰ ἀπονεύμῃ προσεχῶς εἰς τοὺς διακριθέντας φοιτητὰς αὐτῆς βραβεῖα ἀξίας ἐν ὅλῳ 45.000 φράγκων. Τὰ πρῶτα πέντε βραβεῖα ἐκ μετρητῶν θὰ ἀπονεμηθῶσιν εἰς τοὺς συγγράψαντας τὰ τελειότερα δημοσιογραφικὰ ἔργα. Πέντε χιλιάδες φράγκα θὰ ἀπονεμηθῶσιν εἰς τὸν συγγραφέα τῆς τελειότερας πραγματείας περὶ πατριωτικῆς καὶ ἠθικῆς διδασκαλίας τοῦ λαοῦ.